

λήγετε βουκολικάς, Μοῖσαι, ἴτε λήγεται ἡ οὐδὰς.
 νῦν ἂν μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκων-
 ἡται,
 ἡ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεῦθισι κομάσαι,
 πάντα δ' ἀναλλα γένοιτο καὶ ἡ πίτυς ὄχνας
 ἐνείκαι,
 Δάφνης ἐπεὶ θνάσκει, καὶ τὰς κύνας ὦλαφος
 ἔλκοι,
 καὶ ὁρῶν τὸν σκῶπερ ἀηδόσι γαρύσσαντο.
 λήγετε βουκολικάς, Μοῖσαι, ἴτε λήγεται ἡ οὐδὰς.

Πληρὲς τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι,
 γένοιτο,
 πληρὲς δὲ σχαδόνων, καὶ ἅπ' Αἰγίῳ ἰσάδια
 τρώγοις
 ἄδειαν, τέτιγος ἐπεὶ τύγα φέρετον ἄδεις.
 ἦνδ' ἐ τοι τὸ δέπας· θάσαι, φίλος, ὥς καλὸν
 ὄσδεν.
 Ὡρᾶν πεπλῦσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκησεῖς.
 ὁδ' ἔξ, Κισσαίθ'· τὸ δ' ἄμελγέ νιν. αἱ δὲ
 χίμαιραι
 οὐ μὴ σκιρτασῇτε, μὴ ὁ τράγος ἕμιν ἀνα-
 στή.
 (71-6, 85-8, 90-1, 109-10, 115-9, 128-37, 146
 —52).

ΨΑΛΜΟΙ

ΙΓ

2 Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκλυεν ἐπὶ τοὺς
 υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνὸν
 ἡ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.
 3 πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρεώθησαν,
 οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἔως
 ἐνός.

6 βουλὴν πτωχοῦ κατησχύνετε, ὅτι Κύριος
 ἐλπίς αὐτοῦ ἔστι.

ΙΕ

7 εὐλογῶ τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με·
 ἔτι δὲ καὶ ἔως νυκτός.

9 διὰ τοῦτο ἠὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἡ-
 γαλιάσατο ἡ γλῶσσα μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ
 μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι.

ΙΖ

2 Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου. 3 Κύ-
 ριος στερεώμα μου καὶ καταφυγὴ μου καὶ ῥύ-
 σις μου. Ὁ Θεός μου βοηθός μου, ἐλπὼ
 ἐπ' αὐτόν, ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σω-
 τηρίας μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου. 4 αἰνῶν ἐ-
 πικαλέσσομαι τὸν Κύριον καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν
 μου σωθήσομαι. 5 περιέσχον μὲ ὧδινες θανα-
 τόν, καὶ χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με.
 6 ὧδινες ἄδον περιεκύλωσάν με, προέφθα-
 σάν με παγίδες θανάτου. 7 καὶ ἐν τῷ ὀλίβε-
 σθαί με ἐπεκαλέσαμην τὸν Κύριον καὶ πρὸς
 τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα· ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἡ-
 γίον αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐ-
 νώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.
 8 καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ,
 καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν καὶ

ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός.
 9 ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἀπὸ
 προσώπου αὐτοῦ καταφλεγῆσεται, ἀνθρώκας
 ἀνήφθησαν ἐπ' αὐτοῦ. 10 καὶ ἐκλινεν οὐρα-
 νοὺς καὶ κατέβη, καὶ γνώφος ὑπὸ τοὺς πόδας
 αὐτοῦ. 11 καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουβεὶμ καὶ ἐπε-
 τάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀγγέλων. 12
 καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ· κύκλω
 αὐτὸν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νε-
 φέλαις ἀέρον. 13 ἀπὸ τῆς τηλαυγέσεως ἐ-
 νώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διήλθον, χάλαζα καὶ
 ἀνθρώκας πυρός. 14 καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐ-
 ρανοῦ Κύριος, καὶ ὁ Ὑψιστος ἔδωκε φωνὴν
 αὐτοῦ. 15 ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν
 αὐτοὺς καὶ ἀστραπαὶς ἐπλήθυνε καὶ συνετάρα-
 ξεν αὐτούς. 16 καὶ ὥφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν
 ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰ-
 κομένης ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου, Κύριε, ἀπὸ
 ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου. 17 ἐξα-
 πέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, προσελάβε-
 τό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. 18 ῥύσεται με ἐξ
 ἐχθρῶν μου δυνατῶν καὶ ἐκ τῶν μισούντων
 με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Κ

2 Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται
 ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρῷ σου ἀγαλ-
 λιάσεται σφόδρα. 5 Ζωὴν ἠήτησάτό σε, καὶ
 ἔδωκα αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα
 αἰῶνος.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου καὶ τὸ ὑ-
 πέρολαμπρον τὸ τῆς ἀγγελίας σου ὁ Γαβριὴλ
 καταπαλαγείς ἐβόα σοι Θεοτόκε. Ποῖόν σοι ἐγ-
 κόμμον προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω
 σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην
 βοᾷ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

☆

Πολυχρόνια πάθη, ἔνδοθεν φέρω σωστέζοντα,
 τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, πρὸς τὴν σὴν ἄχρονε,
 Λόγε ἀνάρχον Πατρός δύναμιν ἀήτητον,
 συντετριμμένη καρδίᾳ, προσπίπτω καὶ δέομαι
 Οἰκτερον σῶσόν με.

☆

Ἡ καλλίστη νηστεία, τρέφει καρδίας παι-
 νουσα λογισμοὺς θεαρέστους, καὶ παθῶν ἁ-
 βυσσον ἀποξηραίνουσα· ὕμνοις κατανύξως
 ἀποκαθαίρει τοὺς λίστει, αἵνεσιν προσάγον-
 τας, τῷ Παντοκράτορι.

☆

Ὡρῶν σε ἡπλωμένον ἐπὶ Σταυροῦ, τὰς ἀκτί-
 νας συνέστειλεν ἥλιος, πᾶσα δὲ γῆ, τρόμφ ἐ-
 κλονεῖτο Παμβασιλεῦ, ἐθελουσῶς βλέπουσα,
 πάσχοντα τὸν γῆσει σε ἀπαθῆ· διὸ σὲ ἱκετεύω,
 τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, ὡς ἱατρός Χριστέ
 θεράπευσον.

☆

Τὸν πηλὸν ὁ Κεραμεύς, ζωπλαστήσας ἐνέ-

θηκάς μοι, σάρκα καὶ ὀστά, καὶ πνοὴν καὶ
ζωὴν. Ἄλλ' ὦ Πιοιτὰ μου, Ἀνθρωπὸτά μου.
Κριτὰ, μετανοοῦντα δέξαι με.

☆

Πρόσφε, Οὐρανὲ καὶ λαλήσω· γῇ ἐνωτίζον
φωνῆς, μετανοούσης Θεῷ καὶ ἡμιούσης αὐτόν.

☆

Ἡμαρῶσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὥραιον, ταῖς τῶν
παθῶν ἡδοναῖς, καὶ ὅλως ὅλον τὸν νοῦν, νοῦν
ἐπετέλεσα.

☆

Διέρρηξα τὴν στολὴν μου τὴν πρώην, ἣν ἐξ-
πράνατό μοι ὁ Πλαστοργὸς ἐξ ἀρχῆς, καὶ
ἐνθεν κείμει γυμνός.

☆

Ἀπώλεσα, τὸ πρωτόκτιστον κάλλος, καὶ τὴν
εὐπρέπειά μου, καὶ ἄρτι κείμει γυμνός, καὶ
καταισχύνομαι.

☆

Ἡμαρτόν σοι μόνος ἐγώ, ἡμαρτον ὕπερ πάν-
τας, Χριστὲ Σωτὴρ μὴ ὑπερίδης με.

☆

Τῷ πληθὺ συμπεφυρμαὶ ὁ τάλας τὸν νοῦν,
πλύνόν με Δέσποτα τῷ λουτρῷ τῶν ἐμῶν, δα-
κρύων δέομαί σου, τὴν τῆς σαρκὸς μου στο-
λὴν, λευκάναις ὡς χιόνια.

☆

Σιλωάμ γενέσθω μοι τὰ δάκρυά μου, Δέσπο-
τα Κύριε, ἵνα νίψωμαι καγὼ, τὰς κόρας τῆς
ψυχῆς μου, καὶ ἴδω σε νοεῶς, τὸ πῶς τὸ
πρὸ αἰώνων.

☆

Ὡς δάμαλις, ψυχὴ παροιστοήσασα, ἐξωμοιώ-
θης τῷ Ἐφραίμ· ὡς δορκὰς ἐκ βορρῆς, ἀνά-
σωσον τὸν βίον, πτερωθεῖσα πράξει, καὶ νῶ
καὶ θεωρεῖ.

☆

Προσπίπτω σοι, καὶ προσάγω σοι, ὥσπερ δά-
κρυα τὰ ρήματά μου. Ἡμαρτον, ὡς ἡμαρτε
πόρνη, καὶ ἡνόμησα, ὡς ἄλλος οὐδεὶς ἐπὶ
γῆς. Ἄλλ' οἰκτείρησον Δέσποτα τὸ πόνημά
σου, καὶ ἀνακάλεσάι με.

☆

Ἡμαρτηκότα, Σωτὴρ ἐλέησον, διΐγειρόν μου
τὸν νοῦν, πρὸς ἐπιστροφὴν, δέξαι μετανοοῦν-
τα, οἰκτείρησον βδώντα· Ἡμαρτόν σοι μόνω.
ἡνόμησα, ἐλέησόν με.

☆

Εἶδεν Ἡλιοῦ τὸν Κύριον, ἐν λεπτοτάτῃ αἰ-
σῶ, λεπτόνας πρότερον, σάρκα προσενχθῶν,
καὶ νηστεῖων ἐπιδόσεσιν· ὃν ζηλοῦσα ψυχὴ
μου ἀπόρριπον, τῶν ἡδονῶν τὸ πάχος, ὥπως
θεάσῃ τὸν ποθοῦμενον.

☆

Ἀνοιξέω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῶμαι τῇ Βασιλίδι
μητρὶ, καὶ ὁμθήσομαι, παιδρῶς πανηγυρίζων,
καὶ ἄσφ γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

☆

Ρόδον τὸ ἀμάρτανον, χαίρει ἡ μόνη βλαστή-
σασα· τὸ μῆλον τὸ γέσμον, χαίρει ἡ τέξασα·
τὸ ὀσφράδιον, τοῦ μόνου Βασιλέως χαίρει Ἁ-
πειρόγαμῃ, χόσημον διάσωσιμα.

☆

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα·
ὁρθοῖται γάρ τὸ πνεῦμα μου πρὸς Ναὸν τὸν
ἅγιόν σου, νυὸν φέρον τοῦ σώματος, ὅλον
ἐσιλωμένον. Ἄλλ' ὡς οἰκτίρων κάθαρσον
εὐσπλάγχυν σου ἰλέει.

☆

Ἀκάρπους, ἐπλούτησα, ὁ τάλας λογισμούς,
ψυχὴν κατεμόλυναι, ἀθέσοις ἡδοναῖς, καὶ
σκότος κινλοῖ με ἀπογνώσεως· αὐγασόν μου
ἡέγγος, Θέε μου μετανοίας.

☆

Ἐν γυναιξί, σὺ μόνη ὥραιώθης, ὃ ὑπερβαί-
μαστε Ἀγνή, τὸν ὥραιότατον Λόγον ἀποκη-
σασα, τὸν ὑπὲρ πάντα φανέντα βροτοῦς ὡ-
ραῖον· αὐτὸν σὺν ἐκδυσώπει τὸ εἰδεχθῆς κα-
θοραῖσαι, Παρθένε τῆς καρδίας μου.

☆

Οἱ Οὐρανοὶ τῶν Οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ, τὸ
ὑπεράνω τῶν Οὐρανῶν, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε
τὸν Κύριον.

☆

Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ
Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίασμα, ὁ πατρικὸς
κόλπος· μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτω-
χεῖαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφῆτῃ
Ἀδβακοὺμ σοὶ κραυγάζω· τῇ δυνάμει σου δό-
ξα Φιλάνθρωπε.

☆

Ἰλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλὰ γάρ αἱ ἀνομίαι
μου· καὶ ἐκ θυμοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε, δέο-
μαι· πρὸς σε γάρ ἐδόθησα· καὶ ἐπάκουσόν
μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

☆

Ἡ ἀπειρόκακος πληθὺς, ἔτι νηπιάζουσα φύ-
σις, θεοπροπῶς στ Βασιλεῖ, Ἰσραὴλ καὶ Ἀγ-
γέλων ἀνίστησεν· Ὑπερῶνυκτη Κύριε, ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἰ.

ΚΑΤΑΛΟΓΙΑ

Ἐκίνησες, ἀφέντη μου, καὶ ὁ Θεὸς καὶ οἱ ἅγιοι
μετὰ σου,
δυσπικὰ στήν στράτιν σου, βάρσαμα στήν
ὀδὸν σου,